

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

DE || LIBERTATE || CHRISTIANA ||

Lensaeus, Johannes

Antverpiae, 1590

Capvt X. Quemadmodum dicat Augustinus maiorem nunc libertatem
necessariam esse quam fuerit in primo statu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46059](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46059)

& tu dominaberis illius. Namque sancti modò, ad quos pertinet liberationis gratia, adhuc in malis sunt variis, ex quibus clamant ad Dominum: Libera nos à malo. Tenemus, ait Augustinus in Psalm. 64. lucem, umbra transiit; sed tamen adhuc in quadam captiuitate sumus: quamdiu enim sumus in corpore, peregrinamur à Domino. Si autè hìc se quis inuenerit ciuem Hierusalem, toleret captiuitatem, speret libertatem. Ille verò primus, quo cadente nos quoque corruimus, in suis bonis morte Christi non egebat, nec opus habebat eo adiutorio quod implorant isti, cùm dicunt: Video aliam legem in membris meis, repugnantem legi mentis meae. In quo certamine laborantes ac periclitantes, dari sibi pugnandi vincendi que virtutem per Christi gratiam poscunt.

CAPVT X.

Quemadmodum dicat Augustinus maiorem nunc libertatem necessariam esse quam fuerit in primo statu.

MAIOREM sanè Augustinus libertatem nunc sanctis necessariam esse docet, quam primis hominibus donata sit. verùm maiorem, id est, potentiorē, non pleniorē atque integriorē dixit. Sic enim scriptum reliquit cap. 11. lib. de corrept. & gratia: Proinde etsi non interim latiore nunc, veruntamen potentiorē gratia indigent isti. Et quæ potentior gratia, quam vnigenitus Dei Filius pro eis homo factus, & ab hominibus peccatoribus crucifixus? Itaque maior, inquit, libertas est necessaria, aduersus tot & tantas tentationes, quæ in Paradiso non fuerunt, dono perseuerantiæ munita atque firmata: vt cum omnibus amonibus, terroribus, erroribus suis vincatur hic mundus. hoc sanctorum martyria docuerunt. Denique ille Adam & terrente nullo, & insuper contra Dei terrentis imperium libero vsus arbitrio, non stetit, in tanta felicitate,

in tanta

Illà maior secundum extensionem, ista maior per insensationem.

in tanta non cadendi facilitate. Isti autem, non dico terrente mundo, sed scruiente ne starent, steterunt in fide: cum videret ille bona presentia quæ erant relicta: isti futura quæ accepturi erant, non viderent. Vnde verò hoc, nisi donante illo, à quo misericordiam consecuti sunt, vt fideles essent? à quo acceperunt spiritum non timoris, quo persecuentibus cederent; sed virtutis & charitatis & continentia, quo cuncta iniantia, cuncta inuitantia, cuncta cruciantia superarent. Illi ergo sine peccato vllò data est voluntas libera: & eam fecit seruire peccato. horum verò cum fuisset voluntas serua peccati, liberata est per illum qui dixit: Si vos liberauerit Filius, verè liberi eritis. Et accipiunt tantam, per istam gratiam libertatem, vt quamuis dum hinc viuunt, pugnent contra concupiscentias peccatorum, eis quæ nonnulla subrepant propter quæ dicant quotidie, Dimitte nobis debita nostra; non tamen vltra seruiant peccato, quod est ad mortem: non prima conditione sicut ille liberi, sed per secundum Adam Dei gratia liberati, & ista liberatione habentes liberum arbitrium, quo seruiant Deo, non captiuentur à diabolo. Liberati enim à peccato, serui facti sunt iustitiæ: in qua stabunt vsque in finem, donante sibi illo perseverantiam, qui eos præsciuit & prædestinavit, & secundum propositum vocavit, & iustificauit, & glorificauit. Vt autem non acciperet hoc donum Dei primus homo, sed perseverare vel non perseverare in eius relinqueretur arbitrio, tales vires habebat eius voluntas, quæ sine vllò fuerat instituta peccato; & nihil illi ex seipsa concupiscentialiter resistebat: vt dignè tantæ bonitati & bene viuendi facilitati, perseverandi committeretur arbitrium. Nunc verò posteaquam est illa magna, peccati merito, amissa libertas, etiam maioribus donis adiuvanda remansit infirmitas. Hactenus diuus Augustinus, cuius quòd esset in hoc argumento luculenta

profus oratio, propterea prolixius commemoranda
& inserenda verba putauimus.

CAPVT XI.

*Pleniorē multo fore libertatem in vita futura, quā
fuerit primorum hominum ante lapsum.*

QUANTO igitur nunc Spiritus sancti potē-
tiore gratia fideles indigeant, qua fiat etiam vt
velint, & tantum velint tantoque ardore diligant, vt
carnis voluntatem contraria concupiscentem, volun-
tate spiritus vincant: tamen in illo primo felicitatis
statu, lætior gratia fuit, plenam & integram à peccato
omniq̄ue alio genere malorum afferens homini liber-
tatem. Tamen autem ita tum plena libertas fuit, vt
nulla hominis pars premeretur seruitute: erat tamen
homini, si perstisset, paratum quo illa mirificè auge-
retur. Quid enim liberius fuisset libero arbitrio, quan-
do id iam omnino non posset seruire peccato? Quæ li-
bertas futura erat homini, sicut facta est angelo, mer-
ces meriti sui: sed eo per inobedientiam sic perditio, vt
ad promerendi recuperandam facultatem, ope libera-
toris egeremus: sicut per Christum ad eum hinc liberta-
tis gradum adducimur, vt legi Dei vel mente seruiam-
us; ita ad illam perfectionem libertatis, eiusdem be-
neficio sumus euehendi, in qua peccare omnino non
queamus: quando videlicet animus tanta satiabitur
visione, & tanta inflammabitur charitate superioris
boni, vt ad seipsum sibi placendo deficere ab illius de-
lectatione non possit: quando videbit suum mum & in-
commutabile bonum, in cuius comparatione se sper-
nat, sibi que illius charitate vilescat; tantoque eius spi-
ritu implebitur, vt id sibi non ratione sola, sed æterno
quoque amore præponat. Neque verò tunc idcirco li-
berum non habebit arbitrium, quòd eum amplius de-
lectare peccata non poterunt. Quippe cum vitium sit
arbitrij humani, cum delectatione peccare: tanto erit
libe-